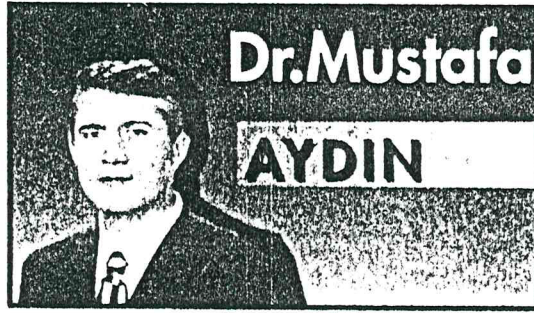

Şu bizim Avrupa Parlamentosu

GEÇEN hafta bir televizyon kanalında haber programını dinledim. Susurluk, Cumartesi Anneleri, İstanbul Üniversitesi'ndeki satırlar ve silahlar derken, Türkiye'de yayınlanan dört büyük gazetenin temsilcilerinin Avrupa Parlamentosu'na bilgi vermek için Strazburg'da bulundukları haberini verdi. Konu, son günlerde kamuoyunu özellikle de medyayı oldukça meşgul eden basınla ilgili yeni hukuksal düzenleme idi.

HABER spikerinin sümanşetten geçtiği bu gazetelerin büyüdüğünde, hangi kriterlerin esas alındığı pek belli olmamakta beraber apaçık ki Avrupa Parlamentosu'nun istediği veya arzu ettiği standartlara uyan dört gazetenin saygıdeğer temsilcileri idi bunlar.

Ülkemizi ve milletimizi çok sevenlerin, demokrasi, insan haldan, fikir, eylem ve şu anda aklıma gelmeyen birçok özgürlük adına devletimizi her öntüne gelece, özellikle de batıya şikayet etmeyi alışkanlık haline getiren zihniyet geldi aklıma.

DÜŞÜNDÜM, şöyle bir geriye döndüm. Şu ana kadar bu ülkeyi, bu ülkenin devletini, bu devletin yasama, yürütme ve yargı organlarını kim kime şikayet etmiş. Bırakın ülkemizin büyümesini, ilerlemesini ya da büyük önderimizin dediği gibi muasır medeniyet düzeyine çıkmasını istemek, varlığından, ismini telaffuz etmekten bile rahatsız olan ve bu rahatsızlıklarını inkara veya gizlemeye gerek duymadan apaçık, her vesile ile dile getiren ülkelere, veya tamamen kendi çıkarları için bu ülkeler tarafından oluşturulan kulüplere şikayet edenlere baktım. Kimler gitmiş bunların kapılarına? Kimler yalvarmış? Kimler tavassut ve himmet için avuç açmış bunlara? Kendilerini haklı çıkarmak için kimler ne yalanlar uydurmuşlar? Ne yapmışlar da kendilerince haksızlığa uğramışlar?

GİDİŞLERİ de dönüşleri de merasimlidir. Medyadır. Beyanattır ise genelde hep aynıdır. Tek bir kalenden çıkmışçasına, ağızlarını şişire şişire biraz da tehditkar bir üslupla söz konusu şikayet makamını telaffuz ederken ağızından aynı isim bir daha çıkarcasına: "Efendim bizleri davet ettiler. Biz de gittik ve kendilerini aydınlattık." Niçin hep aynı kafa! niçin davet ederler bilmem ki! Belki de ayağına gidilen makamın standartlarında Türkiye'de başka kafa yok da oradan. Sonuç mu? Köylüünden esnafına, işportacısından sanayicisine, öğrencisinden akademisyenine kadar herkesin tahmin ettiği gibi sonuç ortada. Bırakın Üçüncü Dünya Ülkelerini, Afrika'nın balta girmemiş ormanlarında yaşayan kabilelere bile reva görülmeven muamele ve kararlar!

BU çok değerli basın mensuplarımızı kesinlikle bu kefeye koymuyorum. En azından öyle düşünmek istemiyorum. Hani derler ya "kanıma dokunuyor!" İşte benimki de öyle bir şey!